

Menestór

Testimonia DK 32 A

A 1 = Iamblichos, Vita Pythagorica 36, 267 U. Klein; 190, 11 N.

Συβαρίται Μέτωπος, Ἴππασος, Πρόξενος, Εὐάνωρ, Λεάναξ, Μενέστωρ, Διοκλῆς, Ἐμπεδος, Τιμάσιος, Πολεμαῖος, Ἐνδῖος, Τυρσηνός.

A 2 = Theophrastos, Historia plantarum I, 2, 3 Hort

τὸ μὲν οὖν ὑγρὸν φανερόν, ὃ δὴ καλοῦσί τινες ἀπλῶς ἐν ἅπασιν ὀπὸν, ὥσπερ καὶ Μενέστωρ, οἱ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις μὲν ἀνωλύμως, ἐν δὲ τισιν ὀπὸν καὶ ἐν ἄλλοις δάκρυον.

A 3 = Theophrastos, Historia plantarum V, 9, 6 Hort

πυρεῖα δὲ γίνεται μὲν ἐκ πολλῶν, ἄριστα δέ, ὡς φησι Μενέστωρ, ἐκ κιττοῦ· τάχιστα γὰρ καὶ πλεῖστον ἀναπνεῖ.

A 3a = Theophrastos, Historia plantarum V, 3, 4 Hort

θερμὸν δὲ καὶ κιττός καὶ δάφνη καὶ ὄλωσ ἐξ ὧν τὰ πυρεῖα γίνεται. Μενέστωρ δὲ φησιν καὶ συκάμινον.

A 4 = Theophrastos, De causis plantarum I, 17, 3 Dengler

ἡ μὲν οὖν τῆς συκαμίνου [αὔξησις] διὰ τοῦτο πρώϊος. ὡς δὲ Μενέστωρ φησὶν, ἡ μὲν βλάστησις αὐτῆς ὀψία διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου, ἡ δὲ πέψις ταχεῖα διὰ τὴν ἀσθένειαν.

A 5 = Theophrastos, De causis plantarum I, 21, 5-7 Dengler

μία μὲν οὖν αἰτία λέγεται τῶν θερμῶν καὶ ψυχρῶν ἢ εἰς τὸ κάρπιμον ἀνάγουσα καὶ ἀκαρπον, ὡς τῶν μὲν θερμῶν καρπίμων ὄντων [τῶν δὲ ψυχρῶν ἀκάρπων], καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ζώων τῶν γονίμων καὶ ἀγόνων καὶ τῶν ζωιοτόκων καὶ ὠιοτόκων. ἑτέρα δ' ἢ κατὰ τὰς χώρας, οἷον [θερμᾶς ἢ] ψυχράς· τὰ γὰρ ἐναντία ἐν ταῖς ἐναντίαις δύνασθαι διαμένειν, τὰ μὲν θερμὰ ἐν ταῖς ψυχραῖς, τὰ δὲ ψυχρὰ ἐν ταῖς θερμαῖς. οὕτω γὰρ εὐθύς καὶ τὴν φύσιν γεννᾶν ὡς ὑπὸ μὲν τοῦ ὁμοίου φθειρομένων διὰ τὴν ὑπερβολήν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου σωιζομένων οἷον εὐκρασίας τινὸς γινομένης· ὥσπερ καὶ Ἐμπεδοκλῆς (31 A 73) λέγει περὶ τῶν ζώων· τὰ γὰρ ὑπέρπυρα τὴν φύσιν ἄγειν εἰς τὸ ὑγρόν. (6) συνηκολούθηκε δὲ ταύτηι τῇ δόξει καὶ Μενέστωρ οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ζώων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν. θερμότερα γὰρ εἶναι φησὶ τὰ μάλιστα ἔνυγρα οἷον σχοῖνον, κάλαμον, κύπειρον· δι' ὃ καὶ ὑπὸ τῶν χειμώνων, οὐκ ἐκπήγνυσθαι· καὶ τῶν ἄλλων ὅσα μάλιστα ἐν τοῖς ψυχροῖς δύνασθαι διαμένειν, οἷον ἐλάτην, πεύκην, κέδρον, ἄρκευθον, κιττόν. ἐπὶ τούτου γὰρ οὐδὲ τὴν χιόνα τῇ θερμότητι ἐπιμένειν. ἔτι δὲ σκολιὸν εἶναι διὰ τὴν ἐντεριώνην θερμὴν οὖσαν καὶ διαστρέφειν. (7) τρίτην δ' αἰτίαν λέγει τοῦ πρωῖβλαστῆ καὶ πρωῖκαρπα εἶναι· φύσει γὰρ καὶ ὁ ὁπὸς αὐτοῖς ὢν θερμὸς καὶ βλαστάνειν πρωῖ ποιεῖ καὶ πέττειν τοὺς καρπούς. σημεῖον δὲ ποιεῖ καὶ τούτου τὸν κιττόν καὶ ἕτερον ἄττα. τετάρτη δὲ ἢ τῶν ἀειφύλλων· διὰ γὰρ θερμότητα καὶ ταῦτα οἶεται διατηρεῖν, τὰ δὲ ἐνδείαι τούτου φυλλοβολεῖν. προσεπιλέγει δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ τοιαῦτα σημειούμενος, ὅτι τὰ πυρεῖα ἄριστα καὶ κάλλιστα ἐκπυροῦνται τὰ ἐκ τῶν ἐνύδρων ὡς τὰ ἔγγιστα τοῦ πυρὸς ὄντα τάχιστα ἐκπυρούμενα.

A 6 = Theophrastos, De causis plantarum II, 4, 3 Dengler

ἢ δὲ πίειρα [γῆ] πάμπαν οὐδενὶ ξυμφέρει φυτῶν· ξηραίνει γὰρ μᾶλλον τοῦ δέοντος, ὥσπερ καὶ Μενέστωρ φησί. τοιαύτην δ' εἶναι τὴν πλυντρίδα, χρώμα δ' ὑπόλευκον.

A 7 = Theophrastos, De causis plantarum VI, 3, 5 Dengler

καὶ ἔτι δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον αἰ διαφοραὶ [τῶν χυμῶν]. διὸ καὶ οἱ ὁμογενεῖς πλείους οἷον αὐστηροί, λιπαροί, πικροί, γλυκεῖς. ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν φυσιολόγων ἀπείρους ἐτίθεντο τοὺς χυμούς, ὥσπερ καὶ Μενέστωρ· ὅποια γὰρ ἂν τις ἢ μίξις καὶ ἢ σῆψις γένηται τοῦ ὑγροῦ ἐμφύτου, τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸν χυμόν.